No. 2798 Zaterdag 21 November 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Schoonheden.

De wereld begint een bedenkelijk aantal beroemdheden te krijgen, die ijverig aanbeden, geinterviewd, gekiekt, gefilmd en bekeken worden. Elke week verschijnen hier op ons eiland nieuwe revues en magazines met nieuwe filmsterren, andere boksers, nog nooit-vermoede schoonheden. Vooral de laatste kwaliteit, die altijd erg in trek was, geniet bijzondere belangstelling waar deze vroeger in de regel aanleiding werd tot een engagement, dat eindigde in een bruiloft, wordt zij nu meestal aanleiding tot een engagement met een filmmaatschappij, die dik betaalt.

Enfin, de mensen zijn met weinig tevreden...

Zoals de wetenschap zich specialiseerde en zoals de geneeskunde zich specialiseerde, zodat er geen menselijk orgaan is dat geen specialist als geneesheer heeft, zo specialiseerde zich ook de „schoonheid".

Nauwelijks zijn de diverse schoonheidskoninginnen gekroond, ingehaald, uitbetaald en weer thuis bij moeder, om na haar uitstapje naar Amerika, na luxe-diners en vlieg- en zegetochten door de straten van New York, na ontvangsten door gemeentebesturen, in de straat harer inwoning, kousen te stoppen, kopjes te wassen en de kamer te doen, of de wereld wordt onthaald op een nieuwe wedstrijd, maar van nóg delicatere stijl, van nog meer verzorgde inhoud, van nog precieuzer smaak, van nog geraffineerder schoonheidsontroering: de wedstrijd om de schoonste glimlach! 't Ging om de „onweerstaanbaarste glimlach van Amerika".

Heel wat van dat glimlachende speelgoed is op de planken gekomen. Vermoedelijk is dat ook nog niet zo'n gemakkelijk concours geweest; want gewoonlijk, als je lachen moèt, bijv. bij de fotograaf, trek je een gezicht alsof je kaakklem hebt.

In ieder geval: de mededingsters hebben ex professo tegen de zaal staan glimlachen en een overhaast draadbericht uit de Ver. Staten en een radio-omroep door de wereld-aether meldde, dat Miss Sue Carroll overwonnen en direct een contract met een der grootste filmmaatschappijen afgesloten had. En de hele aether glimlachte.

't Zou misschien wel overweging verdienen, om zo'n luxe-artikel als zo'n glimlach is, apart in de belasting aan te slaan. Met de opbrengst kunnen de minder bedeelden dan haar tranen drogen.

Hoewel die z.g. schoonheidsmanie er op wijst dat er nog altijd mensen zijn, die met hun tijd geen raad weten en te veel geld hebben, kan men om dergelijke sensationele ijdeltuiterijen lachen; maar ernstiger lijkt nu een verschijnsel, dat wedstrijden uitschrijft om „de mooiste moeder."

Amerika, waar Mevr. Richard O'Conner de eerste prijs haalde, gaf 't voorbeeld met deze schandelijke degradatie.

Als jonge meisjes serieus meedoen aan een glimlach-wedstrijd, kunnen we er hoogstens van zeggen, dat ze op een sensationele dolligheid uit zijn en dat moeder niet verstandiger is om haar dochter thuis te houden — 't is een dolle boel — maar als moeders gaan meedoen aan een schoonheidswedstrijd, profaneren ze zich zèlf én haar moederschap.

Op de decadentie van dergelijke uitingen behoeft niet eens gewezen te worden. — Als de vrouw moeder is geworden, is het moederschap haar betekenis, de zin van haar leven, de rijkdom van haar bestaan en het begrip „mooiste moeder" bestaat uit twee bestanddelen, waarvan het eerste, áls 't al in werkelijkheid aanwezig is, toch niet voor publiek vertoon en zelfs niet voor persoonlijke belangstelling in aanmerking komt. Al heeft een getrouwde vrouw het recht en de plicht om zich te soigneren en haar uiterlijke verschijning te cultiveren, haar verheven positie als echtgenote en moeder maken dergelijke vertoningen, die bij een jong meisje lichtzinnigheden zijn, tot 'n weerzinwekkende profanatie.

't Zou geen zin hebben er over te spreken, als er op ons eiland niet zoveel tijdschriften te koop waren en circuleerden, die stemming maakten voor deze uiterlijheidscultuur, waardoor ze van vele vrouwen en meisjes onbeduidende hersenloze speelpoppen maken.

Dan is het schoonheidsconcours ons sympathieker, dat zich om de tien jaar afspeelt in het Beierse bergdorp Oberammergau., wanneer het dorpscomité, bestaande uit 21 personen, na een godsdienstoefening, beslist wie zullen meespelen, wie niet; wie de Christus-rol spelen mag, wie de rol van Maria.

Daar gaat 't om waarachtige waarden; om levensechtheid om innerlijke schoonheid. Dat durf ik ook een schoonheidsconcours noemen, maar van edeler gehalte en met reden van bestaan.

Voor verheven rollen zijn verheven zielen nodig. En hij speelt Christus het best, die Hem 't meest nabij komt. De ware Maria zal een andere Maria zijn. Zo werd onlangs de houtsnijder Alois gekozen om de Christus-rol, en Anni Ruz om de Maria-rol te vervullen.

Daaruit valt te leren. Zeker, we willen geen wedstrijden organiseren in karakters, maar van de uiterlijkheidscultuur van onze betrokken tijd, van de eendaagsgrootheden, de revuegirls en de dancinggirls, die in de magazines de troebele ogen der kijkers trekken, moet de aandacht gewend worden naar wat een mens waarlijk schoon maakt; deugd, beschaving, wetenschap en opoffering.

Christendom is ook voor ontwikkelden.

Niet zelden hoort men uit de mond van lichtzinnigen de ledige machtspreuk: „Een ontwikkeld mens kan tegenwoordig niet mèer gelovig Christen zijn." Men bedoelt er mede te zeggen, dat de moderne wetenschappen zulke reusachtige vooruitgangen maakten en zulke uitslagen bereikten dat geloof en wetenschap niet meer overeen te brengen zijn.

Wat hierop te antwoorden?

Met reden mag de moderne mens fier gaan op de ongelofelijke vooruitgang van velerlei wetenschap. Schitterende uitvindingen verkondigen luide de triomf van de menselijke geest. Maar waarom toch is dit alles in tegenstelling met het geloof? Zijn het de natuurwetenschappen, die ons credo in de weg staan? Is deze wereld minder groot sedert we in sommige nevelvlekken, die we tussen de sterren opmerkten, oneindige werelden hebben ontdekt? Of is ons leven minder wonderbaar sedert de microscoop ons heeft getoond dat er buiten wezens die we tot nog toe kenden, nog een eindeloze rij levende schepselen bestaan? Of is de wonderbare orde van het heelal minder treffend sinds we enkele natuurwetten beter kennen en sommige betrekkingen tussen de dingen ons klaarder geworden zijn? Wij vinden altijd meer redenen om te bewonderen, maar niets dat ons het ontstaan van dit alles uitlegt. Meen toch niet, dat zijn wetenschap de geleerde tot ongelovige maakt of twijfelaar.

Dû zweifelst nicht, weil dû geworden
weiser bist,
Dû zweifelst, weil noch reif nicht deine
Weisheit ist.

Deze verzen zijn van Bückert, en de diepdenker Tolstoi zegt: „Indien het in uw geest opkomt dat uwe begrippen over God onjuist zijn, en dat er misschien geen God bestaat, wil daarom niet wanhopen. Denk niet dat uwe ongelovigheid voortspruit uit het feit dat er geen God zou zijn; er is veeleer iets niet in orde in uw geloof en gij moet er op uit zijn God beter te leren kennen. Als een wilde niet meer gelooft in zijn God, die hij zich vroeger als van hout gemaakt voorstelde, betekent dat niet dat er geen God is, maar wel dat God niet van hout gemaakt is."

Het geloof stelt ons vele waarheden voor die ons verstand niet kan vatten, maar geen enkele, die tegen ons verstand indruist. De verhouding van het geloof tot het verstand is zoals die van de microscoop tot het oog: zij vergroot op reusachtige wijze onze gezichteinder.

„Het Christendom is verouderd" is zottepraat.

Heeft een modern mens niets meer te leren van de ouden?

Hij moge wel bedenken dat de moderne wereld nog leeft van de onschatbare waarden die de oudheid ons heeft overgeleverd. De taal hebben we van de Ariërs ontvangen, het geschrift van de Egyptenaren, het alphabet van de Pheniciërs, de tijdrekening van de Babyloniërs, de cijfers van de Arabieren, de klassieke beschaving van de Grieken en Romeinen. Onze hedendaagse cultuur is de rijpe vrucht van lange eeuwen strijd en spanning. Zouden we dan enkel in de belangrijkste levensvraag, in de godsdienst, van dat verleden niet afhangen?

De mens zal altijd blijven hunkeren naar een hoger wezen, voor hetwelk hij zich kan neerbuigen, en indien de altaren Gods neervallen, zullen boven deze zich verheffen de tronen der despoten.

MODERNE SPAANSE JEUGD. Spaanse meisjes en jongens die het uniform dragen van de Jeugdorganisatie van het Nationale Spanje.

De belegering van het Alcazar.

Over deze belegering die 72 dagen duurde, lezen we in de Maasbode de volgende correspondentie, geschreven na de ontzetting van het fort:

Het Alcazar was een stad in een stad en daarvandaan het groot aantal mensen, dat er opgesloten werd en dat afwisselend met 1.100 en 1.900 wordt opgegeven. Hieronder waren 450 vrouwen en 50 kinderen. Het Alcazar was bovendien een militaire school, maar de kadetten waren met vacantie, zodat deze heren slechts schaars vertegenwoordigd waren. Vijf hunner kwamen op het laatste nippertje nog van Madrid toegeschoten, hebben nu zekerheid, dat hun namen vereeuwigd worden.

Het aantal strijdbare mannen wordt op 800 geschat. Zij bestonden uit soldaten met hun officieren, een aantal leden van de guardia civil en burgers. Men had slechts de beschikking over zes machinegeweren, vijf mortieren en twee kanonnen, maar patronen waren er voldoende voorhanden. Er waren er ongeveer een millioen. Ook was er enorm veel mais. 250 zakken van 80 K.G. elk. Voorts 90 paarden en 24 muilezels.

Aan geneesmiddelen heerste daarentegen ernstig gebrek. Ongeveer 500 operaties vonden plaats, alle zonder chloroform en bijna alle in het walmend licht van een enkele kaars. Maar van lompen en paardevet wist men toch een ersatz te maken en in de stinkende walm daarvan hebben de vrouwen en kinderen een lang tijdperk moeten doorleven, waarvan elke seconde een eeuwigheid scheen. Twee vrouwen van ongeveer 65 jaar stierven een natuurlijke dood. Geen der overigen werd ook maar gewond. Geen der kinderen is ook overleden, maar er werden een knaapje en meisje geboren, die beiden dezelfde naam kregen van „Alcazar restituto". Drie konden het niet uithouden en begingen zelfmoord.

Niets was interessanter dan de reactie gade te slaan, die de doorgestane belegering op haar offers gemaakt had. Onder de mannen waren er velen, die er afschuwelijk slecht uitzagen, maar aan anderen was daarentegen geen spoor te zien. Dit laatste leidde echter wel eens tot vergissingen, want een krachtig en blozend man liet ons zijn portret zien, dat enkele dagen vóór het begin van de beproeving gemaakt was en daarop viel te lezen dat deze man in twee maanden tijd twintig jaar ouder was geworden. Alle mannen hadden één trek gemeen, zij waren door en door ernstig, maar hun ernst was door een glimlach overtrokken, door een trek van voldoening en van trots, dat zij een der schoonste bladzijden aan de Spaanse krijgsgeschiedenis toegevoegd hadden. Onder al deze mannen hebben we er niet één gezien, die zijn evenwicht op een of andere wijze verloren had. Geen enkele maakte herrie of was ook maar een beetje luidruchtig. Geen geschreeuw, geen onvertogen woord, geen gehuil of gejubel ook maar. En dat alles vlak na de bevrijding.

Onder de vrouwen was de reactie zeer verschillend. Sommige meisjes hadden blijkbaar dadelijk een kapper gevonden en verschenen nu zo fris en fleurig ten tonele, alsof haar niets geschied was. Zij lachten vrolijk en blij de wereld in, maar wanneer men haar aansprak, werden ook de meest cynische onder de aanwezigen soms getroffen door het subliem en het heldhaftige dat geheel argeloos van tijd tot tijd over haar lippen

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.

(Nadruk verboden).

63)

Die nacht, tijdens de storm, was de schoener binnen gedreven in zulk een ontredderde toestand, dat ze hem tegen de grond hadden laten lopen. Het schip had echter geen averij bekomen, en enkelen waren dan ook bezig het weer vlot te krijgen. Voor zover ik kon begrijpen, was onze boot, na wat gezwalk langs de kust, gedreven binnen de stroming van het riviertje of anders van het water, dat door de storm het bekken was ingestuwd en een uitweg zocht, om meegevoerd te worden naar de baai. Bij daglicht hadden ze haar omgekeerd zien dobberen op de golven der branding, in zulk ondiep water, dat een stuk of vier mannen, tot de knieeën slechts nat wordend, er in slaagden haar om te werpen. Er onder hadden ze mijn muts en Mrs. William's wollen sjaal drijvend gevonden. Tegelijkertijd hadden ze niet ver daar vandaan, meer zeewaarts, het zeil en de gebroken mast op de golven zien deinen. Dat de boot in de baai zelf geweest was, dat scheen bij hen niet opgekomen te zijn. Men had er uit opgemaakt, dat ze buiten de toegang omgeslagen was.

Het was heel waarschijnlijk, dat wij er onder verdronken waren. Castro had zich gehaast hem in die waan te versterken door te vertellen, hoe hij zich lange tijd aan de bodem van de boot had vastgeklemd gehouden, en zich aldus had weten te redden.

„Manuel zal blij zijn", was al wat El Rubio toen met kwaadaardige lachen opmerkte. En lange tijd werd er nu geen woord gesproken.

Met basiliskenogen was El Rubio hem blijven gadeslaan met de benen kruiselings over elkaar, maar Castro zwoer een grote eed, dat hij, voor zich, geen tekenen van vrees toonde, toen hij daar zat. Waarom moest hij vrezen? Was hij niet oud en afgeleefd, en zonder enige hoop op aardse vrede? Wat betekende de dood? Niets, absoluut niet. Het is ons aller lot. Het was rust na veel vergeefse pogingen.

Plotseling was El Rubio overeind gesprongen, zeggend:

„Vooruit, José!"

Het was duidelijk dat die schavuiten bang waren voor zijn mes. In hun laffe harten vonden ze het niet heel veilig (enkel maar twee tegen een, als ze waren) te trachten die oude man te ontwapenen. Ze stapten een paar passen achteruit en hun geweren richtend, gaven ze plotseling bevel, dat hij op zou staan en vooruit lopen. Hij wierp hem een vuil woord. Maar bij zichzelf dacht hij: „Bueno, ze zullen mijn hoofd van mijn schouders schieten. Ten laatste siste El Rubio van ergernis en gromde:

„Opgepast, José! Mik goed. We zullen zijn benen breken en die oude schorpioen zijn angel ontnemen."

Castro voelde zijn bloed kil door zijn leden gaan en vroeg, waar ze hem, verondersteld, dat hij toegaf, heen zouden willen voeren.

„Naar Manuel, onze kapitein. Hij zou u wel graag omhelzen voor uw dood", had El Rubio geantwoord, met het geweer op de schouder een pas naar voren komend. „Opgestaan! Vooruit, mars!"

En Castro bevond zich overeind met het gezicht vlak voor de zwarte gaten van de geweerlopen.

Loop!" riepen ze beide uit, op hem toestappend.

Het was nu tijd om te sterven.

„Ha! Canalla!" zeide hij.

Ze begonnen dreigend te roepen: „Loop, ouwe verrader, loop!"

De voetstappen van zijn bewakers klonken achter hem en hij trachtte meer en meer het ravijn te naderen. Als hij bijna boven de opening der spelonk was, zou hij plotseling landwaarts buigen en zich zo snel hij kon uit de voeten maken. Dan zouden ze op hem moeten vuren; en zeker zouden wij de schoten horen, de waarschuwing zou ons duidelijk zijn... en, plotseling opkijkend, zag hij, dat een klein groepje Lugarenos, die juist de rand van het hoogland hadden beklommen, hem tegemoet kwam... Nu was het tijd een schot uit te lokken; hij maakte een scherpe bocht en rende over de grote vlakte naar een verre boomgroep.

Er kwam geen schot. Hij hoorde alleen het gemengd gejoel en geschreeuw van de twee achter hem.

„Vlugger, Castro! Vlugger!" Ze volgden hem in even snel tempo. De nieuw aangekomenen hadden zich over de vlakte verspreid, en elkander toegillend trachtten ze hem op te vangen... Nu had hij moeten stoppen om dood aan hun voeten te vallen. Hij zwenkte, vlak tegenover Manuel, die met de armen zwaaiend orders stond te roepen, en rende op hem toe. Hij had zich naar beneden willen storten. Het kwam er slechts op aan tot de afgrond hen voor te blijven. En deze wedlloop won hij.

En zo wisten de Lugarenos zijn en ook onze schuilplaats.

Achtste Hoofdstuk.

Ik had niet naar de ingang van de spelonk behoeven te gaan om al de afschuwelijkheid van ons lot te beseffen. De Lugarenos hadden reeds een vuur ontstoken, heel dicht bij de rand zelfs.

Het brandde ongeveer dertig voet boven mijn hoofd; de steile rots aan de overkant ving op en weerkaatste het gekraak van droge takken, het luide, opgewonden gepraat, de uitroepen, 't gevloek en gelach, nu en dan een ware vreugdekreet. Manuel gaf bevelen. Enkelen opperden de bewering, dat die vervloekte Inglez, die ketter, ook daar beneden zat.

„Het was een duivel, die Inglez: hoeveel van ons heeft hij niet gedood!" riepen zij; en Manuel zou het vlees wel in kleine reepjes van mijn beenderen hebben willen snijden — alleen was ik nu, helaas! buiten zijn wraak, vreesde hij. Maar, iemand was er tenminste over gebleven.

Hij moet plat zijn gaan liggen met zijn hoofd over de afgrond, want zijn gebrul van „Castro" rolde als een donderslag tussen de rotsen.

„Castro! Castro! Castro!" schreeuwde hij wel twintig keer achtereen tot het hele ravijn er van dreunde. Hij wachtte en toen het rumoer beneden tussen de struiken was weggestorven, riep hij zacht uit: „Hoor je me, Castro, mijn slachtoffer? Je bent mijn slachtoffer, Castro" .

Seraphina was op de stenen zetel blijven zitten. Het schemerlicht rustte op haar knieeën, op haar gelaat, en de koude ashoop aan haar voeten. Maar Castro die stokstijf met een hand tegen zijn voorhoofd was blijven staan, wendde zich opgewonden naar me toe.

„De vaqueros, por Dios!" Had ik al gedacht aan de vaqueros, die tot de plantage behoorden?

(wordt vervolgd)

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).

Het einde van de meeste, misschien wel alle levens, is de berusting.

Voor de talrijke en hartelijke bewijzen van deelneming en sympathie ondervonden bij de feestelijkheden ter gelegenheid van de vijftigste verjaardag van de komst der Fraters op Curaçao, betuigen wij onze diepgevoelde dank aan het feestcomité, het erecomité, de St. Thomaskring en het volk van Curaçao, Aruba en Bonaire.

Daar het ons onmogelijk is alle schriftelijke en mondelinge gelukwensen persoonlijk te beantwoorden, verzoeken wij ieder bovenstaande regels te willen beschouwen als aan hem of haar in het bijzonder gericht.

DE FRATERS.

vloeide.

Sommige vrouwen zaten geheel afwezig en stom bij de pakken neer. Een vrouw deed niets dan jammeren over haar jurk, die er inderdaad niet erg meer naar de laatste mode uitzag. Onder de ingeslotenen bevonden zich ook vijf zusters van St. Vincentius en daarvan vonden we er twee in het armzalige keukentje bezig en deze beide vrouwen schenen weer gebiologeerd te zijn door het feit van de 72 dagen. Zij waren over niets dan over de eindeloze lengte van 72 dagen aan het spreken te krijgen.

Daar in de stad nog gevochten werd en handgrepen van radelozen elk ogenblik verwacht kunnen worden, is in het Alcazar voorlopig alles gebleven gelijk men het er vond. Zelfs de gewonden had men nog niet geëvacueerd en het gejengel van vijftig kinderen, in een der gewelven, was vreselijk. De mensen zelf verlangden echter naar niets anders. Zij hadden in eens alles gekregen, waar hun hart zó lang naar gesnakt had. Wat frisse lucht in hun stinkende holen; water in overvloed; zonneschijn, geen levensgevaar meer; geen koekjes meer van in muilezelvet gebakken maiskorrels. Tabak! Hoera! Tabak! Tabak zoveel men maar wilde! Zodra ze deze wondere gaven in zich opgezogen zullen hebben, komt er meer. Een bad; schone was, en dan ten slotte een andere omgeving, een bed om in te slapen enz.

Hij echter, die deze holen voor het eerst van zijn leven betreedt, voelt zijn hart stil staan en zijn adem stokken. Hier en daar kon men een luik of zo iets openen, maar voor de rest moest men alles met een kaarsje in de hand bekijken en het weinige, dat men daarbij te zien kreeg, schroeft iemand de keel, wanneer hij er aan terugdenkt.

Maar nu 't wonder. Tijdens de belegering hebben er éénmaal onderhandelingen met de roden plaats gevonden. Daarbij versmaadden de onovertrefbare hidalgo's elke gunst. Zelfs een vrijgeleide voor de pasgeboren kinderen. Men wilde ook geen drop water aanvaarden, geen pakje verbandwatten, geen chloroform. Niets. Men vroeg slechts om één gunst, om een priester, die één maal de H. Mis zou lezen.

Inderdaad is er toen een priester in het Alcazar geweest, maar niet een uit Toledo. Een vreemdeling, die niemand kende. De bezetting vreesde, dat de man een spion of een verrader was en zij heeft haar vijand niets zó kwalijk genomen dan dat hij de belegerden op dit punt dupeerde. Hij heeft de H. Mis gelezen maar schier geen enkele der verdedigers wilde daarbij tegenwoordig zijn. Niemand wilde bij hem biechten. „Maar de Paus heeft hem al geëxcomuniceerd", zo beet een luitenant ons toe, „want hij was een communist." In hoeverre dat waar is, weten wij hier echter niet.

Toen de bevrijdende troepen zich bij de ruïnen van het Alcazar meldden, werden zij aanvankelijk niet toegelaten. Want ook nu vreesde men nog een allerlaatste krijgslist. Alleen de bevelvoerende luitenant werd binnengelaten en nadat deze zich geïdentificeerd had, mocht de rest hem volgen. De meeste verdedigers holden echter dadelijk weg om het heugelijke nieuws der bevrijding in het ingewand der aarde, aan de daar toevende vrouwen en kinderen mee te delen. Het duurde echter een wijltje voor het feit der verlossing in de afgemartelde hersens van allen binnen was gedrongen en de mannen stonden dadelijk alweer gereed om met hun terreinkennis de binnendringende troepen in de zuivering van de stad te steunen.

En toen ook deze operaties voltrokken waren, hebben de belegerden zich aan de goede zorgen van het Vreemdelingenlegioen toevertrouwd. Geen enkel verliet het toneel, waar hij zó nameloos veel geleden had. De eerste uitgang had pas de volgende morgen plaats, toen de primaat van Spanje, bijgestaan door de twee enige van zijn kanunniken, die niet vermoord werden, een stille H. Mis in de kathedraal opdroeg, waarbij schier alle verlosten de H. Communie ontvingen.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Nog steeds is de strijd in Madrid in volle gang en het schijnt bewaarheid te zullen worden, wat verwacht werd, dat de Nationalisten over enkele dagen meester zullen zijn van een stad, welke niet veel meer is als een puinhoop.

De beide stations staan in brand, gehele wijken zijn door de Roden opgeblazen, van ver af is de gloed zichtbaar van de geweldige branden, die er in het Z. en Z. W. van de stad heersen, ook de beide kazernes staan in brand, maar deze brandende puinhopen worden nog met de moed der wanhoop door de Roden verdedigd. En nog steeds vliegen de bommenwerpers over de stad en schijnen zelfs niet meer te worden gehinderd door het afweergeschut der Roden.

Duizenden mensen hebben zich verborgen in de tunnels der ondergrondse spoor, maar ook daar schijnt men niet zonder gevaar te zijn, want deze week heeft er een ernstige instorting plaats gehad tengevolge van een bomontploffing waarbij talrijke personen werden gedood.

Duizende vluchtelingen op weg naar Valencia vinden het veiliger naar elders een heenkomen te zoeken, alhoewel ook deze weg, althans in de naaste omgeving van Madrid zeer gevaarlijk is en groot risico met zich meebrengt.

Radio Madrid zwijgt de laatste dagen; een teken dat de Nationalisten dit station hebben getroffen of misschien wel bezet hebben. Het blijkt dan ook wel dat zij langzaam voortgang maken, maar straat voor straat moet de hoofdstad worden ingenomen.

En hoelang deze strijd nog duren zal? Het schijnt dat er in Madrid zelf onder de verdedigers ernstige onenigheid heerst tussen de gematigden en minder gematigden en mogelijk kan deze verdeeldheid een spoediger einde brengen dan momenteel te verwachten is.

En wat dan? Zo hebben we meermalen de vraag gesteld.

Franco heeft op deze vraag een antwoord gegeven door de mededeling, welke hij gedaan heeft aan de verschillende mogendheden,„ dat er gevaar dreigt voor hun schepen, zo deze in of bij de Spaanse havens komen aan de Middellandse zee. Slechts is veiligheid gewaarborgd voor enkele havens welke zich in de macht bevinden der Nationalisten.

Franco wil dus na de inname van Madrid zijn krachten concentreren op de havens der Middellandse Zee, die nog in de macht der Roden zijn, en een der nationalistische oorlogbodems heeft reeds Barcelona gebombardeerd.

Ernstige politieke gevolgen zou deze maatregel wel eens na zich kunnen slepen.

Er liepen aanvankelijk geruchten dat Engeland deze blokkade van Franco zou weigeren te erkennen. Maar de laatste berichten melden dat dit land thans pogingen doet om met de regering een regeling te treffen voor een zogenaamde neutrale zone. Frankrijk heeft reeds gezegd, dat het zijn houding niet zal veranderen en de twee Franse oorlogschepen die in de haven van Barcelona liggen zullen daar blijven.

De internationale toestand is des te meer gevaarlijk geworden, doordat Duitsland en Italië dezer dagen de regering van Franco hebben erkend. We weten niet of het in verband hiermee is dat dezer dagen in de grote fascistische raad besloten is, dat Italië zijn militaire preparaties in versneld tempo zal gaan uitvoeren in verband met de internationale toestand. Zeker voorspelt deze dreigende houdig niet veel goeds.

Deze erkenning van de regering Franco, een grote morele overwinning voor de Spaanse Nationalisten is in de politieke wereld overigens met kalmte begroet. En zelfs wordt de verwachting uitgesproken dat Oostenrijk, Hongarije en verschillende staten in Zuid-Amerika wel spoedig met deze erkenning zullen volgen.

Largo Caballero heeft echter aan de Volkenbond een protest gestuurd tegen deze erkennig door Italië en Duitsland. Heel veel zal de bond echter hieraan niet kunnen doen daar Duistland geen lid is en Italië practisch zich evenmin wat van Geneve aantrekt. Toch zullen we met belangstelling volgen wat voor standpunt de volkenbond in deze inneemt; al vrezen we dat in deze aangelegenheid de Bond eerder aan prestige verliezen zal als winnen, zoals we in de laatste maanden zo dikwijls hebben ondervonden.

Het Franse ministerie Blum verkeert in de laatste dagen in ernstige politieke moeilijkheden.

De vorige week is het in de Franse Kamer 'n tumult geweest, zoals spreekwoordelijk bekend is van een Poolse landdag, maar wat in de Franse kamer allesbehalve tot de zeldzaamheden behoort. Minister Salengro die deelnam aan de wereldoorlog en twee jaar in Duitse gevangenschap vertoefde is in de laatste maanden erg aangevallen wegens een beschuldiging uit lafheid naar de vijand te zijn overgelopen. Deze beschuldiging kwam in de Kamer ter sprake, waarbij voor- en tegenstanders van de Minister elkander te lijf gingen.

Minister Salengro heeft nu dezer dagen te Rijssel door middel van gas een einde gemaakt aan zijn eigen leven. De vrienden van de Minister trekken in de Franse pers fel van leer om deze „morele" moord door de vijanden van Salengro gepleegd.

In de eerstvolgende kamerzitting worden weer heftige tonelen verwacht.

In Engeland heeft men thans strenge maatregelen getroffen tegen het optreden van de fascisten.

Volgens het nieuwe wetsontwerp zullen politieke organisaties in uniform worden verboden en zullen ook bijeenkomsten van half-militaire politieke groepen niet zijn toegestaan.

De indiening van het wetsontwerp, is een direct gevolg van het optreden van Sir Oswald Mosley, waardoor in het Eastend van Londen relletjes ontstonden van zeer ernstige aard.

Mosley,
de leider der Engelse fascisten.

In de internationale politiek is ook Nederland dezer dagen ter sprake gekomen naar aanleiding van een uitlating van de Nederlandse eskadercommandant, die een bezoek bracht aan Singapore. Deze verklaarde in een rede dat Engeland en Holland in een eventueel conflict elkaar altijd als vrienden zouden vinden. De Engelse vloot zou — zo verklaarde de commandant — de Nederlands-Indische basis te Soerabaja even nuttig kunnen vinden als omgekeerd de Nederlandse schepen van de uitmuntend geoutilleerde haven van Singapore gebruik zouden kunnen maken.

Doch in deze rede, die erg de aandacht heeft getrokken, schijnt deze marineofficier zijn mond voorbij gepraat te hebben, want er volgde daarop 'n verklaring van de vlootcommandant te Soerabaja, dat het niet op de weg ligt van een marineofficier om zich op politiek of strategisch gebied zonder toestemming van hogerhand uit te laten.

Deze muis zal dus nog weg een staartje hebben.

CURACAO.

Bekendmakingen.

De veldwachter in het 3de district alhier, M. A. Blanchevier, is van 5 November 1936 tot en met 23 December 1936 in het genot gesteld van binnenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst.

De Deurwaarder-cipier op Bonaire A. Dammers is in het genot gesteld van dertig dagen vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte, met vergunning deze tijd op Curaçao en Aruba door te brengen.

De kommies der belastingen 2de klasse C. J. Marchena is voor de duur van de vrijstelling van A. Dammers, belast met de werkzaamheden van Deurwaarder-cipier op Bonaire.

De nieuwe Directeuren der Koninklijke.

Enkele weken geleden hebben de telegrammen reeds melding gemaakt van de nieuwe directie na aftreden van Sir Henry Deterding.

We laten hier enkele bijzonderheden over deze personen volgen, ontleend aan de Maasbode:

Ir. J. E. F. de Kok.

De heer de Kok, die sir Henry als directeur-generaal van de Koninklijke zal opvolgen, werd in 1822 te Maastricht geboren. Hij kreeg een militaire opleiding en doorliep de koninklijke militaire academie te Breda, in 1902 trad hij als tweede luitenant in dienst bij de infanterie van ons leger in Nederlands-Indië. In 1904 vertrok hij naar Delft om zich te wijden aan de studie der chemie. Het diploma voor scheikundig ingenieur verkreeg hij, onder vermelding „met lof" in 1908.

In hetzelfde jaar werd hij benoemd tot bedrijfsingenieur bij de Koninklijke en aan deze maatschappij heeft hij in zijn verder leven al zijn krachten gewijd.

Zijn grote bekwaamheid, zijn energie en zijn toewijding hebben hem snel omhoog gebracht en hem geleid tot de hoge post van directeur-generaal van het grote Koninklijke concern.

In 1921 werd de heer de Kok directeur van de Koninklijke en van de Bataafse terwijl hij in de loop der jaren verschillende commissariaten van buitenlandse petroleummaatschappijen bekleedde. Ir de Kok maakte enkele inspectiereizen naar Nederlands-Indië om zich op de hoogte te stellen van de gang van zaken daar te lande.

De nieuwe directeur-generaal van de Koninklijke heeft steeds grote belangstelling getoond voor de Nederlandse luchtvaart. Hij is lid van de raad van commissarissen der K.L.M. en zeer onlangs werd hij, als opvolger van ir. J. de Vogel, gekozen tot voorzitter van de Koninklijke Nederlandse Vereniging voor Luchtvaart. Ir. de Kok is zelf ook een ervaren sportvlieger. Nog slechts enkele weken geleden heeft hij in zijn eigen machine een vliegtocht naar Egypte en Noord-Afrika gemaakt.

Het ligt in de bedoeling, dat de heer de Kok in Den Haag gevestigd zal blijven.

J. M. de Booy.

De heer J. M. de Booy, thans algemeen procuratiehouder van de Koninklijke, benoemd tot directeur, zal in Den Haag gevestigd blijven.

Hij werd in 1885 geboren en kreeg een opleiding voor zee-officier. Van 1900 — 1919 was hij marine-officier en verliet in laatstgenoemd jaar de dienst als luitenant-ter-zee 1ste klasse.

Hij trad in dienst bij de Bataafse Petroleum Maatschappij en was aanvankelijk werkzaam in Den Haag, later in Roemenië. In 1924 ging hij naar Venezuela en werd in 1927 manager van het Koninklijke-bedrijf aldaar. In 1932 verliet hij Venezuela en keerde naar den Haag terug om in de rang van algemeen procuratiehouder de directie in de dagelijkse leiding van het bedrijf terzijde te staan.

Mr. J. C. Panthaleon Baron van Eck.

Het ligt in het voornemen, dat de heer Panthaleon Baron van Eck na zijn benoeming tot directeur, zich te Londen zal vestigen.

De heer Van Eck werd in 1880 geboren en trad reeds op jeugdige leeftijd in dienst van de Koninklijke. Hij doorliep de verschillende rangen op het kantoor in Den Haag en het kantoor in Londen, en was o.m. secretaris van Sir Henry Deterding.

In latere jaren ging de heer Panthaleon Baron van Eck naar Amerika en werd president van de Shell Oil Company in Californië.

Vervolgens werd hij vice-president van de Shell Union Oil Corporation, later president en is thans vice-chairman van de board of directors van de Shell Union.

Spaarboekje ontvreemd.

Door zekere W. is aangifte gedaan, dat uit zijn woning een spaarbankboekje met een tegoed van f 100.— is ontvreemd.

Als verdacht van deze diefstal is een vrouw aangehouden, die bekende het spaarbankboekje te hebben weggenomen.

Ongeveer de helft van het tegoed had zij van het boekje gelicht.

Hiervoor had zij enig huisraad en kleren gekocht, welke goederen, evenals het boekje in beslag konden worden genomen.

Schilderijen van Arthur Briet.

Dezer dagen werden we door de Hr. van der Walle uitgenodigd ter bezichtiging van een kleine collectie schilderijen van de bekende Nederlandse kunstschilder Arthur Briet, welke in de Herenhuizen van Scharloo No. 140 zijn tentoongesteld en welke tentoonstelling Zaterdagmiddag voor het publiek wordt geopend en dan enkele dagen geopend blijft.

Op deze tentoonstelling kan Curaçao eens kennis maken met een Nederlandse schilder van naam wiens werken werden aangekocht o.m. door de musea van Maagdenburg, Laren- en Abbe Eindhoven. Ook het Luxemburg Museum in Parijs stelde prijs op het bezit ervan, terwijl aan het Stedelijk Museum in Amsterdam het Gemeentelijk Museum in den Haag en het museum Boymans in Rotterdam doeken van deze kunstenaar in bruikleen werden afgestaan.

Hieruit blijkt dat we hier de schilderijen hebben van een buitengewoon talent zoals bovendien ook blijkt uit de stukken welke, jammer genoeg in een te klein aantal thans op Curaçao worden geëxposeerd.

Slechts één groot stuk, maar bijzonder fijn van coloriet is op deze tentoonstelling aanwezig en hangt te midden van een aantal schilderstukken en pastels uit de Indische tijd van Briet. Verder wordt een groot gedeelte van deze tentoonstelling ingenomen door werken, gemaakt in Nunspeet en omgeving, waaronder ook enkele zeer fijne binnenhuisjes, waarin Briet een bekend meester is.

Omtrent dit genre schreef de Avondpost over van Briet: Een schilder van binnenhuis en bij voorkeur van het boeren-binnenhuis en dan in niet groot formaat. Een echte fijnschilder, bij wie het genrestukje weer herleeft, uiterst verzorgd in kleur en licht, die tonalistisch allerlei fijnheden vindt. Een schilder wiens mentaliteit die is van een vorige generatie, die evenveel eerbied heeft voor het metier als voor wat hijzelf aan het door hem gekozene ondervindt en die tot het kleinste toe uitwerkt.

Men vindt in zulk werk geen breed gebaar, maar wel een aandachtvol, nauwlettend doorploeteren van het onderwerp. Daarin ligt zijn schilderkunstig streven en zijn artistieke voldoening. Zulk werk is eerlijk en heerlijk aesthetisch, maar het is niet groot-diep menselijk. Het eerste kan men echter ten volle genieten aan een fijn binnenhuis (ook op de komende tentoonstelling aanwezig) met prachtig invallend licht en het werkelijk uitstekende werk, een interieur (ook op deze tentoonstelling aanwezig) met blank licht en fijne grijzen, dat aan de beste van 17 eeuwers herinnert.

Op deze tentoonstelling zijn nog enkele andere stukken geëxposeerd van de schilder Bodifee, van wiens werken binnenkort door de Curaçaose Kunstkring een expositie zal gegeven worden.

Ook om een vergelijking tussen beide schilders is een bezoek aan deze tentoonstelling leerzaam. De toegang is geheel kosteloos en we hopen dat ons kunstminnend publiek deze gelegenheid niet zal laten voorbijgaan ter kennismaking met een onzer beste Nederlandse schilders.

De tentoonstelling zal Zondag, Maandag en Dinsdag des morgens van tien tot twaalf uur en des middags van vier tot vijf voor het publiek geopend zijn.

Het concert van Bogumil Sykora.

Wat opkomst van publiek betreft, heeft Bogumil Sykora noch in de societeit Asiento noch in Roxy, grote successen kunnen oogsten. Ons nog herinnerend de grote opkomst bij het Nederlands Concertgebouw trio hadden wij wel anders verwacht. Echter waren de omstandigheden van feestavonden elders, de musicus niet gunstig.

Dinsdagavond had in Roxy de tweede en laatste muziekavond plaats weder met medewerking van Mevrouw V. S. Noorduyn-Keith.

Beiden zowel Sykora als Mevrouw Noorduyn hebben aan de luisteraars een avond van kunstgenot bezorgd, zoals maar zelden op Curaçao te horen is,

Na het eerste gedeelte van het concert heeft de heer Gronemeyer, voorzitter van de Curaçaose kunstkring Mevrouw Noorduyn met een fraai bouquet vereerd, en zich in de Duitse taal tot de cellist gericht. Spr. zeide, dat muziekminnend Curaçao dankbaar was, dat de heer Sykora ons weer met een bezoek had verblijd. Hij hoopte dat Sykora van Curaçao prettige herinneringen zou mogen medenemen en bood hem namens alle muziekvrienden in de vorm van een souvenir een aandenken van dit eiland aan, wat met een hartelijk applaus werd begroet.

R. K. PADVINDERSVERENIGING, ST. THARCISIUSGROEP, CURAÇAO.

Afdeling Voortrekkers.

Geluiden uit de Gijantha-Den (die op komst is).

Zaterdag 21 Nov.: Hiketocht van de G. Wagner-ploeg naar Plantage Enoch. **Succes.**

Zondag 22 Nov.: Om 7. 30 verzamelen (allemaal) in uniform. Theater Brion. Er wordt gerekend op jullie hulp.

Denk erom: **dienen** is je parool.

Woensdag 25 Nov.: Ploegbijeenkomsten. Troephuis.

Seinoefening met morse-sleutel en zoemer? Kun je zonder blikken of blozen, vlot, de Verkennerswet opschrijven in morse?

Toekomstplannen.

Leiding: Oubaas.

Weekbetrachting: **Zindelijkheid in alles.**

Afd. Verkenners: Bijeenkomsten:

Dinsdag 24 Nov.: 4.00 — 5.00 Reigers en Zwaluwen.

5.00 — Leguanen.

Donderdag 26 Nov.: 4.00 — 5.30 Houtduiven.

5.00 — 6.30 Snippen.

Zaterdag 28 Nov.: Troepbijeenkomst 7 — 8.30.

Voor P.L. om 4.30 gelegenheid tot het afleggen van eisen. De race naar de 2de klas!

Puntje: Voor de zondaars. (Ziet de puntjes niet over 't hoofd).

Nogmaals: „hulpvaardigheid" — 't was de vorige week niet beter als gewoonlijk!

Bereid je voor op 'n nachtelijke sluiptocht — seinen en wachtwoord! Wat zijn de sterren?

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Dezer dagen is de President der Ver. Staten Roosevelt met twee Amerikaanse oorlogsschepen vertrokken naar Buenos Aires ter bijwoning van het American Congres wat daar zal plaats vinden.

Het gerucht dat de Koning van Belgie Leopold in het huwelijk zou treden met de Habsburgse Aartshertogin Adelheid, een Zuster van de Oostenrijkse kroonpretendent Otto werd officiëel tegengesproken.

De Infante Alonso van Orleans Bourbon werd door de Roden geëxecuteerd, alsmede de zoon van Primo de Rivera.

De Nationalisten executeerden de zoon van Largo Caballero.

Op het eiland Majorca wordt door de Nationalisten een grote macht bijeengebracht voor de blokkade en het bombardement van Barcelona.

Voor verder nieuws ZIE ALGEMEEN POLITIEK OERZICHT.

UIT NEDERLAND.

De douane te Amsterdam slaagde er in honderden balen Italiaanse amandelen in beslag te nemen, die via Frankrijk door het Duitse stoomschip Scharnhorst aangebracht waren. De partijen waren zogenaamd van Franse herkomst, doch in werkelijkheid trachtten de importeurs de Italiaanse Clearing te omzeilen en had men in Marseille Franse amandelen bij die uit Italie gemengd. De affaire kwam tenslotte aan het licht toen het bleek dat de Franse amandelenoogst viermaal naar Nederland verkocht was.

De wisselkoersen voor het clearingverkeer met Italie zijn tot en met 21 November op 9.97 vastgesteld.

Het gemeentebestuur van Amsterdam slaagde erin overeenstemming te bereiken met het werkfonds inzake de bouw van een schutsluis van de Nieuwe Meer, de verbetering van het Rokin, de bouw van een nieuw hoofdbureau van Politie en de overbrugging van het Vondelpark. In totaal zal met deze werken een bedrag van ongeveer 5 millioen gulden gemoeid zijn.

Naar wij vernemen zal de „Kwak" van de K.L.M. 16 December uit Parijs naar Abessinië vertrekken met zes touristen aan boord.

Te Den Haag vond de begrafenis van de oud-gouverneur van Suriname, de Heer Staal plaats. De teraardebestelling trok zeer veel belangstelling. Onder de aanwezigen werden o.a. opgemerkt Minister Colijn, de oud-ministers van Kolonien De Graaf en Koningsberger, de vroegere gouverneur van Suriname, de heer Rutgers en vele andere autoriteiten.

Volgens een mededeling van de directie der K.L.M. zal het nieuwe Douglas DC3 toestel de „Ibis" een gewone, dus onversnelde Kerstvlucht naar Indie maken.

De bemanning zal bestaan uit Scholte, eerste piloot, Parmentier, tweede piloot-Pestman, marconist, Buitenhuis werktuigkundige en Oostcent.

Volgens een bericht in de Daily Mail zal Prinses Elisabeth, dochter van de Hertog van York als bruidsmeisje het huwelijk van Prinses Juliana bijwonen. Ook de Hertog en de Hertogin van York zullen het huwelijk bijwonen, als vertegenwoordigers van de Engelse Koninklijke familie. Ook de Graaf en Gravin van Athlone zullen in den Haag zijn.

De Daily Mail meldt nog dat het bruidstoilet van de Prinses met kant afgezet wordt, die vervaardigd is gedurende de regeringsperiode van Lodewijk de zestiende en die destijds door de Koningin Moeder naar Nederland gebracht is.

Minister de Wilde deelde mede, dat binnenkort de intrekking van de zendtijd bestemd voor de vrijdenkers omroep te verwachten is.

Gedurende de buitengewone algemene vergadering van de Koninklijke huldigde de Heer Loudon de aftredende Heer Deterding. In zijn rede memoriseerde hij de grootse arbeid door de scheidende directeur verricht, en de talloze moeilijkheden die deze daarbij te overwinnen had. Hij dankte Sir Henry dan ook namens alle aandeelhouders.

Sir Deterding beantwoordde deze rede en dankte de vergadering op zeer geroerde wijze voor de hulde hem gebracht, daarna werd hem eervol ontslag als directeur generaal verleend en werd hij gelijktijdig tot commissaris benoemd. Hierna brachten andere sprekers hem hulde, zoals de heren Boissevain van de BPM. Block Wibrandi, benevens een oud-geemployeerde namens het corps employes. Sir Henry dankte alle sprekers afzonderlijk voor hun woorden.

De Koninklijke Shell heeft opdracht gegeven aan de Rotterdamse Droogdokmaatschappij om een dubbelschroef stoomtankschip te bouwen van 3300 ton met een machinevermogen van 2500 PK. Dit schip is voor West Indie bestemd en zal vermoedelijk aan de vaart tussen Curaçao en Venezuela deelnemen.

De Nederlandse spoorwegen besloten om vanaf 30 November aanstaande de Dieseltreinen op volle capaciteit te doen rijden. Volgens een mededeling van de directie zijn de moeilijkheden thans geheel overwonnen.

In de gemeenteraadszitting van Den Haag werd burgemeester De Monchy tot onbezoldigd ambtenaar van de burgerlijke stand benoemd, in verband met het huwelijk van de Prinses.

Naar de Telegraaf verneemt zijn de 12 bruidsmeisjes en de 12 bruidjonkers, die bij het huwelijk van de Prinses zullen zijn reeds uitgenodigd.

De dames Roseboom (kleindochter van de vroegere G. G. en Michelin Moreau, dochter van de Waalse predikant, zullen als vriendinnen van de Prinses als bruidmeisjes optreden, verder de hofdames De Brauw en Heemstra en Mejuffrouw Delcourt Van Krimpen, als verloofde van de Heer Roell, de secretaris van Prins Bernhard, benevens buitenlandse prinsessen uit beiderzijdse verwante families.

Het bericht dat de Engelse Prinses Elisabeth, dochter van de Hertog van York als bruidmeisjes zal fungeren is niet bevestigd. Wel worden de volgende vorstelijke personen genoemd: Groothertogin Kyra van Rusland, Prinses Helena zur Bach Schonberg en Prinsessen Thyra en Anastatia uit het huis Mecklenburg — Schwerin.

De opbrengst van de rijksmiddelen over October was vier millioen hoger dan de raming. De opbrengst over het tijdvak Januari—October bleef zeven millioen beneden de raming.

Prins Bernhard bracht een bezoek aan het vliegkamp te Soesterberg.

De Kamer hield het wetsontwerp betreffende de verlenging van het Octrooi aan de Nerl. bank voorlopig aan; men besloot tot het instellen van een staatscommissie, tot het doen van een onderzoek naar het functionneren van het gehele Nederlandse bankzwezen.

Volgens het verslag dat de oeververbindingscommissie te Rotterdam thans heeft gepubliceerd preferteert het merendeel van de leden het aanleggen van een tunnel boven de bouw van een brug.

Aan Prins Bernhard zal een Koolhoven sportvliegtuig worden aangeboden.

De Nederl. regering bestelde verschillende Koolhovenvliegtuigen voor leger en Marine en een nieuw artillerie instructieschip van 2.100 ton.

SPORT.

Naar verluidt zal Prinses Juliana ook dit jaar de voetbalwedstrijd Feijenoord—Sparta bijwonen die gespeeld wordt ten bate van de Rode Kruis bloedtransfusiedienst.

Van Beveren, de athleet die gedurende de olympische spelen zulke goede resultaten bereikte zal de wedstrijd-thletiek opgeven.

Limonade Fabriek „Neerlandia"

Van deze fabriek ontvingen wij een circulaire, waarin mededeling werd gedaan van de aanschaffing ener allermodernste installatie, ter opvoering van de kwaliteit hunner producten.

Als monster werden meegestuurd enkele flessen Sodawater.

Onze dank.

De additionele rechten.

In de Kamer van Koophandel alhier is in de laatste vergadering besproken een schrijven van de Nederlandse gezant te Caracas en de Minister van Koloniën over de mogelijkheid van de opheffing van zogenaamde Antillenrechten, de dertig procent additionele rechten. Venezuela is hiertoe wel genegen als Nederland of het gebiedsdeel hier een zekere compensatie tegenoverstelt. De Kamer kon echter niet goed inzien welke compensatie Curaçao kan aanbieden, misschien echter kan het moederland dit wel, en is het bereid Curaçao op deze wijze te helpen. Men besloot om het onderwerp nog nader te bestuderen.

Invoerrechten Meubilair.

De Kamer van Koophandel heeft een schrijven ontvangen van Z. Exc. de Gouverneur in zake de invoerrechten voor stofferingsartikelen, die als „meubilair" worden beschouwd, waardoor op een bewerkt tafelkleed tien procent invoerrecht moet worden betaald. In den vervolge zal op artikelen als tafellakens, tafelkleedjes en bedspreien instede van tien procent, drie procent invoerrechten worden geheven.

Zwaardere auto's over de Brug.

De Kamer van Koophandel heeft zich tot het Bestuur gewend met de vraag of het autovervoer over de brug kan gebracht worden tot wagens met een maximum van 5 ton in plaats van 3 ton, zoals tot nu toe geoorloofd was.

De nieuwe Philips Radio Model 1937.

Wij hebben reeds kennis gemaakt met het nieuwe model Radio Philips 1937, en wij kunnen er niets anders dan goed van zeggen. Dit nieuwe model kan elke concurrentie met welke andere radio glansrijk doorstaan. Verder is deze radio sierlijk opgebouwd, zodat het een pronkstuk voor de salon is. De prijs is niet te hoog. De betalingsvoorwaarden zijn gemakkelijk. Daarom als U een radio nodig hebt, bijv. voor het St. Nicolaasfeest, ga eens een kijkje nemen bij Palais Royal.

De Gouverneur naar de Bovenwinden.

In de maand December zal Z. Exc. Gouv. Wouters de Bovenwinden bezoeken vergezeld van echtgenote en dochter.

Op Maandag 7 December zal het gezelschap met H. Ms. Johan Maurits vertrekken, om 's morgens 9 December op St. Martin te arriveren. Na de ontvangst zal een autotocht plaats hebben over het eiland en des middags een bezoek worden gebracht aan de Maire van Marigot. Op Donderdag 10 Dec. zal de audiëntie plaats hebben en 's middags een bezoek worden gebracht aan de openbare gebouwen en St. Rosa hospitaal. Des avonds om 8 uur zal de receptie plaats hebben.

Op Vrijdag 12 Dec. gaat de tocht naar Saba, waar diezelfde morgen een wandeling plaats vindt door de Bottom; des middags gaat het naar Hellsgate. Op Zondag 13 Dec. heeft er 's middags een tocht plaats naar Paris. Op Maandag 14 Dec. zal de audiëntie en receptie plaats hebben, waarna het gezelschap 's avonds naar St. Eustatius vertrekt.

De volgende dag heeft daar de audientie plaats en receptie en Donderdag 17 December vangt de reis weer aan naar Curaçao, waar men Zaterdag 19 December hoopt te arriveren.

Wij wensen Zijne Excellentie en familie een goede reis en een aangenaam verblijf op de Bovenwinden.

St. Eustatius voor het huwelijksgeschenk.

Naar men ons mededeelt uit St. Eustatius heeft de collecte voor het huwelijksgeschenk aldaar opgebracht de som van *f* 216.50.

Voor St. Eustatius zeker een grote som, wanneer men weet, dat de Rode Kruis collecte voor Abessynie *f* 75.— opbracht.

Het feestcomité bestaat uit de Heren: P. J. M. Pandt (Voorzitter), Dr. M. Berkenveld (ondervoorzitter), C. G. Buncamper (secretaris), E. Voges (penningmeester), Pastoor A. van Weerelt en Rev. W. V. Mitchell (leden).

Het Gouvernement heeft *f* 1000.— beschikbaar gesteld voor de Feestviering.

Kinderweelde.

Op 7 November werd op St. Eustatius een drieling geboren. Jammer dat de drie kinderen spoedig na hun geboorte overleden. Een leefde er nog twee dagen.

Nog merkwaardig is, dat de moeder bij haar 4 vorige bevallingen steeds tweelingen had.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

Geachte Heer Redacteur
Van de „Amigoe di Curaçao"

Zou U zo goed willen zijn het volgende stuk van algemeen belang een plaats te willen geven in uw veelgelezen blad?

Onze buitenwegen.

Iedereen klaagt steen en been over de slechte toestand waarin onze buitenwegen verkeren.

Nu onze „Openbare Werken" bezig zijn aan een werk op het Brionplein, waarvan het einde nog niet te zien is, en aan de weg van Cas Chiquito naar Julianadorp, schijnt er totaal geen aandacht weer geschonken te worden aan de abominabele toestand der buitenwegen.

De weg, die alle auto's, trucks, bussen en andere voertuigen moeten berijden om naar Blauw, Boca San Miguel en Jan Doret te gaan, verkeert in een toestand dat het levensgevaarlijk is die te berijden, zeker wanneer men een andere auto tegenkomt. Vol diepe gaten, vol modder, met diepe gleuven, weet men soms niet hoe er doorheen te komen zonder ongelukken. De banden en veren van een auto of truck worden toegetakeld op een wijze, dat het een wonder mag heten, niet hier en daar auto's langs de weg te vinden met gebroken veren en wielen.

Op sommige plaatsen is de weg aan één kant zo onberijdbaar, dat men genoodzaakt is aan de linkerkant van de weg te rijden zelfs bij gevaarlijke bochten. En als er dan een ongeluk gebeurt, zal de schuldige diegene zijn, die aan de verkeerde kant van de weg reed. Maar de eigenlijke schuldige is „Openbare Werken", die er niet voor zorgt, dat de wegen berijdbaar zijn volgens de regels van veilig verkeer.

Wij verzoeken het Gouvernement daarom beleefd, eens een onderzoek in loco in te stellen, en aan deze wantoestand zo spoedig mogelijk een einde te maken.

U, mijnheer de Redacteur, beleefd dankend voor de verleende plaatsruimte,

Hoogachtend,

X

Als ge de middelbare leeftijd bereikt, probeer dan niet u voor te doen als een meisje van achttien jaar.

DE FILM VAN DE WEEK

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Van 20 tot 26 November 1936.

Roxy.

A perfect Gentleman.
Romance in Manhattan.
Captain Blood.

Cinelandia.

Follow the Fleet.
Custer's last Stand.
Lady of Secrets.
Circus Clown.
Prisoner of Shark Island.
Brond of Hate.

Hollywood.

Stormy.
Kentucky Kernels.
Captain Blood.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Roxy.

Even Song.
Midnight Alibi.

Cinelandia.

Hands across the table.
Death Flies East.
Massacre.

Hollywood.

The Foutain.
Sylvia Scarlet.
Party is over.

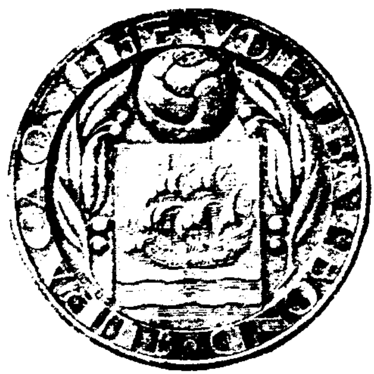
Wees niet bang voor de woorden van de mensen, maar voor hun gedachten.

Luistert naar de vogels, ze hebben iets te zeggen van wat de wereldziel beweegt.

Gebed.

O Goedheid, zonder einde of grond,
O God'lijke ontfermhertigheden.
Gedoogt dat ik mijn dankgebeden
U bieden durve en bidde, U heden,
Om 't dagelijks brood, dat hert en mond
Men laven zal, mij recht en reden
Beseffen doen, mij 't lijf gezond
Bewaren, tend de strijd voor goed is
uitgestreden.

GUIDO GEZELLE.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

A-klasse	B-klasse
MUNDO NOBO.	
22 Nov. Scherpenh. 1 — Volharding 1 (L. Ramos)	22 Nov. R.C.C. 2 — D.D.V.O. (E. R. Jansen)
	29 Nov. Hercules 2 — Be Quick * (A. D. Joens)
	29 Nov. J. Holland 2 — Volharding 2
RIO CANARIO.	
	22. Nov. J. Holland 2 — Atletico (I. Dania)
	22 Nov. Asiento 2 — Feyenoord * (H. Koeiman)
29 Nov. Asiento 1 — Transvaal 1	29 Nov. R.C.C. 2 — Feyenoord (L. Ramos)
SCHERPENHEUVEL.	
	29 Nov. P.S.V.: — Tranecaal 2 * (V. B. Manuel)

De B-klasse wedstrijden, aangegeven met *, beginnen om half vijf.

Het Bestuur heeft een klein aantal „Jaarboekjes K.N.V.B. 1936/7" ontvangen. Deze werkjes zijn bij de Secretaris verkrijgbaar (voor zolang de voorraad strekt) tegen ƒ 0.50 per exemplaar.

Ingeschreven als werkende leden van Transvaal: J. Pengel, J. van Kampen en E. de Meza.

De verenigingen worden er nogmaals op gewezen dat de vóór wedstrijden, met het oog op de vroeg invallende duisternis, om precies 3 uur zullen aanvangen en de ná wedstrijden om kwart over voer.

De scheidsrechters hebben opdracht zich stipt aan deze tijden te houden.

Het ligt in de bedoeling op Zondag 6 December 1936 de wedstrijden om de „Phoenix-beker", indertijd welwillend door de heer A. J. E. Kusters ter beschikking gesteld, te doen spelen. Indien deze wedstrijden voortgang vinden, zullen nadere inlichtingen de verenigingen worden bekend gemaakt.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

S. U. B. T. — Hercules 0—0.

Deze wedstrijd, die Zondag l.l. op Mundo Nobo gespeeld werd, is een bewijs, dat de clubs individueel nog een goede partij voetbal kunnen demonstreren. Zowel H. als S.U.B.T. zetten hun beste beentje voor; geen van beide partijen bracht het echter tot scoren.

S.U.B.T. met de wind mee en bedreigt H's doel, waar back Attalida echter geen schijn van kans geeft. Keer op keer komt S.U.B.T. aanzetten, maar H's uitstekende achterhoede en keeper voorkomen groter gevaar.

S.U.B.T. is sterk in de meerderheid; slechts nu en dan weet H. zich uit de druk los te maken om ook enkele gevaarlijke bezoeken aan S.U.B.T.'s doel te brengen; ook daar is de achterhoede in topvorm. Als S.U.B.T. met mooi samenspel weer H's doel nadert, ontkomt dit op wonderbaarlijke wijze aan een doorboring, een venijnig schot komt tegen de bovenlat aan en H. heeft geboft.

Na de rust heeft H zich van de druk bevrijd, hoewel S.U.B.T. nog steeds op H's speelhelft blijft rondwaren. Over 't algemeen beweegt zich 't spel meer op 't middenveld. Dit duurt niet lang; weer neemt S.U.B.T. de leiding, maar H's back en middenlinie werken subliem. Vooral half-back Daantji zwoegt en zweet en redt menige moeilijke situatie. H's voorhoede drijft op, gaat dicht bij S.U.B.T.'s doel, maar A. Maduro weet redding te brengen. Weer gaat S.U.B.T.'s voorhoede vastberaden op H's doel af, een mooie kans en... neen hoor, door veel te hard trappen gaat de bal meters over 't doel. Waarom trappen die lui van S.U.B.T. zo onmogelijk hard. H's voerhoede gaat er vliegensvlug vandoor, Cecilia die heel goed op dreef is, ontfutselt haar de bal en zet voor aan zijn linksbuiten, die ons heeft doen genieten van zijn fraaie voorzetten, die echter geen van alle benut zijn. H's linksbuiten gaat langs de lijn, geeft scherp voor, Maduro redt op 't nippertje. komt in een gevaarlijke positie te vallen en blijft liggen. Gelukkig is het niet erg en kan hij kort daarop doorspelen. Ook een speler van H. krijgt enige ogenblikken later een trap, maar ook hij is gauw weer op de been, zodat 't onderbroken spel kan hervat worden. Nog enkele minuten resten er waarin niets vermeldenswaard meer gebeurt en de scheidsrechter geeft 't sein tot uitscheiden.

In aanmerking genomen, dat H. op het ogenblik voor het merendeel uit jonge spelers bestaat, is dit een mooie prestatie, vooral omdat zij zo hun best doen en zich aanpassen bij de omstandigheden die zich voordoen, wanneer men tegen oudere spelers komt te staan. De keeper is zeer goed en kan op een goed gespeelde wedstrijd terugzien. Het backstel heeft wonderen verricht en halfbacks Daantji en Hoelen verstaan elkaar zeer goed.

S.U.B.T. die in een nieuw uniform blauwgeel met blauwe broek opgekomen is, heeft over 't algemeen genomen pech gehad. Hun spel is goed, slechts dat onnodig hard trappen werkt teleurstellend op een goed toeschouwer.

De keeper heeft niet veel te doen gehad, de backs hebben zeer goed gespeeld, halfback Cecilia heeft zich goed geweerd, de links- en rechtsbuiten hebben ook een aardige partij gespeeld.

De Scheidsrechter was goed.

Faverey.

De dictatuur van een leger is te verkiezen boven de anarchie welke de ontbinding der natie in zich sluit.

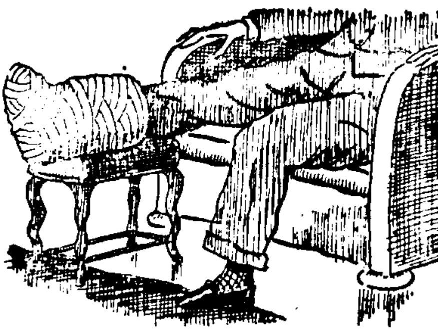
Margaret Speaks, famous Voice of Firestone soprano, helped celebrate a gala occasion in Amsterdam when her concert engagement occurred on the night of a National holiday declared throughout the Netherlands to commemorate the announcement and approaching marriage of Princess Juliana to Prince Bernhard of Lippe-Biesterfeld. The Dutch people, having a reputation for being undemonstrative, became a gay, laughing throng that formed a parade in which Miss Speaks joined with her bicycle and marched through the main streets of the city.

Flags were flying, anxious people pressing against ropes and police were panicky as an eager throng of Dutch citizens poured into the thoroughfare in Amsterdam to see part of the parade and gala celebration marking the announced engagament and approaching marriage of their own Princess Juliana to a German Prince.

Margaret Speaks, famous Voice of Firestone soprano, had, in true European fashion, been riding her bicycle to rehearsal at the Contcertgebouw when the parade came into view. Alle her life, she had heard about the stolid and unemotional Dutch. Little did she expect a demonstration such as this on a quiet Saturday afternoon in the Netherlandss.

That sam evening, geniune dutch enthusiasm was again displayed as Miss Speaks sang her second European concert before an audience who applauded every song and demanded encore after encore.

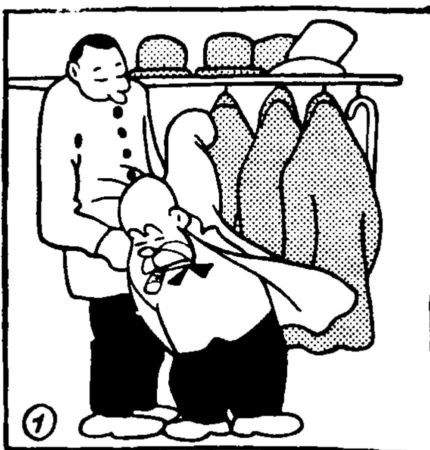
„It was a very pleasant surprise for me to see these people of the Netherlands as they really are", she said. „I will always remember my visit to Amsterdam as one of the high spots of my European trip."

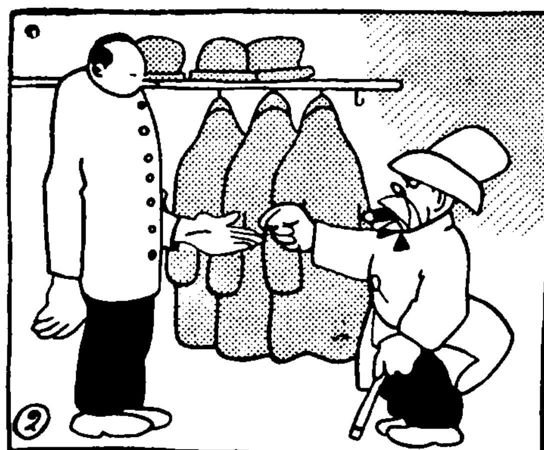

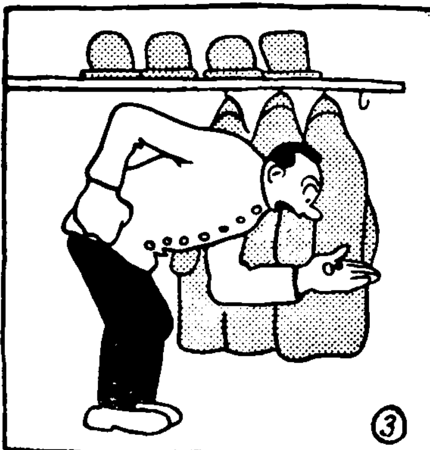
De eigenaar van dit been vond het „zonde van 't geld" om tijdig de remmen van zijn auto te laten nazien....

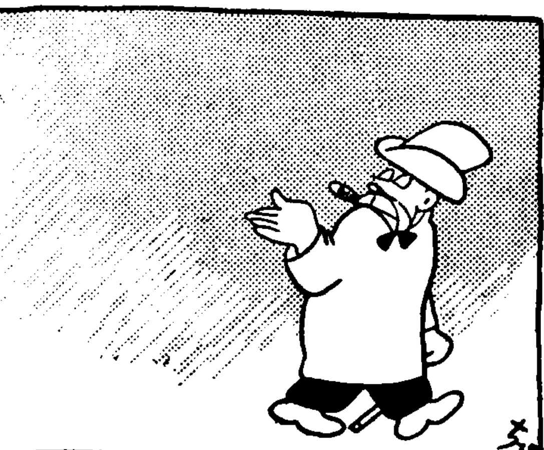
Aankomst en vertrek der schepen van 21--25 November 1936.

S. S.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Troja	21	Maracaibo	—	Curaçao.
El Libertador	22	Maracaibo, Aruba	22	Aruba, Maracaibo
Oranje Nassau	22	N. York, P.au Prince, La Guaira, P. Cabello	22	Amsterdam, via Venezuela en Suriname
Lara	22	New York, P. Cabello	22	Aruba, Maracaibo
Falcon	22	Maracaibo	23	La Guaira, San Juan, New York
Stuyvesant	23	Amsterdam via Suriname en Venezuela	23	P.au Prince, New York
Ingrid Horn	23	Hamburg	23	Pto. Colombia
Austvangen	23	New Orleans	23	La Guaira, Paramaribo.
Palatia	23	Hamburg	23	Colon
Rotorua	23	New Zealand, C'bal	24	Southampton, Londen
Troja	—	Curaçao	24	Maracaibo
El Libertador	25	Maracaibo, Aruba	25	La Guaira.

ADAMSON HEEFT GEN KLEIN GELD.